

— ať kladně nebo záporně — námitky, jež byly proti zabavení majetku podány. Z uvedených právních norem plyne dále, že nárok na vyloučení majetku politické strany, jejíž činnost byla zastavena, nebo která byla rozpuštěna, ze zabavení podle § 12 zákona č. 201/1933 Sb. lze pak uplatnit proti státu jen pořadem práva. Věci, které náležejí rozhodovati řádným soudům, jsou však podle § 3 lit: a) zákona z 22. října 1875 č. 36 ř. z. z r. 1876 ve znění zákona z 2. listopadu 1918 č. 3 Sb. vyloučeny z příslušnosti nss.

Z toho, co bylo uvedeno, plyne pro konkrétní spor toto:

Stížnost, pokud směřuje proti výměru policejního ředitelství v Opavě z 9. listopadu 1933, je nepřipustná proto, že proti tomuto výměru byly stěžující si společností podány námitky podle § 4 vlád. nař. č. 202/1933 Sb. Nebyla tedy tímto výměrem věc vyřízena v cestě administrativní, nýbrž stalo se tak teprve výměrem z 29. dubna 1934, kterým o podaných námitkách bylo policejním ředitelstvím v Opavě rozhodnuto.

Stížnost, pokud běře v odpor tento výměr policejního ředitelství v Opavě z 29. dubna 1934, je nepřipustná proto, že podle výslovné dispozice právní normy lze proti tomuto výměru hledati odpomoc jen před řádným soudem. Na věci nic nemění, že stížnost stojí na stanovisku, že úřad neměl postupovati podle § 12 zákona č. 201/1933 Sb., nýbrž podle §§ 3 a 15 tohoto zákona, neboť rozhodným je jen fakt, že příslušný úřad vydal rozhodnutí podle § 12 uved. zákona a § 1 vlád. nař. č. 202/1933 Sb. a že takové rozhodnutí — jak bylo výše uvedeno — přezkoumání nss nepodléhá. Z těchto důvodů musila býti stížnost odmítnuta.

#### Č. 12.622.

**Jazykové právo. — Samospráva obecní: čl. 82 odst. 1 jaz. nař. č. 17/1926 Sb. se vztahuje také na soukromý dům, v němž obecní starosta obstarává ve svém bytě obecní agendu.**

(Nález z 10. listopadu 1936 č. 15.994/36.)

V ě c: Obec Pobučí proti rozh. zem. úřadu v Brně z 20. ledna 1933 o jazykovém právu.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Na základě četnických relací z 18. července a 3. srpna 1932, podle nichž obec Pobučí nemá vlastní obec. kanceláře a veškerá obec. agenda se vyřizuje v bytě obec. starosty, kde jsou uloženy též všechny písemnosti obce, konají se schůze obec. zastupitelstva a kde je jen označení »Ortsvorsteher«, nařídil okr. úřad v Zábřeze této obci podle ustanovení čl. 82 vlád. nař. č. 17/1926 Sb., že budova, ve které jest obec. úřad, musí býti zevně označena též jazykem československým, nápisem stejných rozměrů a stejné úpravy. V případě, že obec. úřad je v soukromém bytě starostově, nutno oboujazyčně označiti i tento dům.



Odvolání obce Pobučí bylo nař. rozhodnutím zamítnuto, poněvadž výměr okr. úřadu postihuje obec jako právnickou osobu a nikoli starostu jako funkcionáře obecního a neobsahuje přímý příkaz, aby obec na cizí soukromý dům bez přivolení vlastníka dala nápisy, nevyslovuje tedy příkaz, znamenající přímý nezákonný zásah do cizího práva vlastnického. Výrok ten obsahuje uložení povinnosti, jež založena je v čl. 82 odst. 1 jaz. nař. Názor, že tento příkaz by mohl platiti jen pro případ, že obec. úřad je v budově patřící obci, nemá opory ani v jazykovém zákoně, ani v prováděcím nařízení. Z předpisů obč. zákona o svrchovanosti vlastnictví nic nedá se dovoditi a mimo to § 365 obč. zákona připouští i omezení vlastnictví.

O stížnosti obce Pobučí proti tomuto rozhodnutí nss uvážil:

Podle správních spisů i žal. úřad vycházel z toho, že starosta obce Pobučí vyřizuje obec. záležitosti ve svém soukromém bytě, nacházejícím se v soukromém domě, starostovi nepatřícím. Neměl tedy důvodu, aby tuto okolnost zvláště ještě zjišťoval, a nemůže pak zakládati vadu řízení, že tak neučinil. Obstarává-li však starosta obce Pobučí obec. agendu ve svém soukromém bytě, může se tak dít jen se souhlasem obce, ať již souhlas ten byl dán výslovně, či mlčky. Stížnost také ani to netvrdí, že starosta obce Pobučí vykonává obec. agendu ve svém soukromém bytě proti vůli obce. Ale pak nutno na místnost, v níž starosta obce Pobučí obstarává obec. agendu, pohlížeti jako na úřadovnu pro obec. záležitosti a nemůže samozřejmě na této skutečnosti nic změnití důvod, z kterého starosta obce ve svém soukromém bytě, resp. v určité místnosti jeho, obec. záležitosti obstarává. Neprávem tedy stížnost tvrdí, že obec Pobučí nemá obec. úřadovny.

Jestliže pak stížnost sama doznává, že starostův byt jest označen nápisem »Ortsvorsteher«, tedy nápisem vyznačujícím, kde starostu obce v záležitostech obce dlužno vyhledati, nemůže stížnost právem namítati, že ustanovení čl. 82 odst. 1 jaz. nař. nelze na sporný případ upotřebiti. Žal. úřad, opíraje se o toto ustanovení, potvrdil výměr I. stolice, ukládající stěžující si obci, aby budovu, ve které se nachází obec. úřad, zevně označila též jazykem československým, nápisem stejných rozměrů a stejné úpravy jako je nápis německý.

Tvrdí-li nyní stížnost, že nař. rozhodnutí, pokud vyslovuje, že nejde o příkaz, aby na cizí soukromý dům bez přivolení vlastníka byl dán nápis, tedy o příkaz znamenající přímý nezákonný zásah do cizího práva vlastnického, je v rozporu s obsahem výměru úřadu I. stolice, ježto stěžující si obci byla dána k provedení příkazu ve výměru obsaženého měsíční lhůta a okr. úřad také na provedení příkazu toho trvá, nutno zdůrazniti, že výměrem úřadu I. stolice bylo sice uloženo, aby v určité lhůtě splnila svoji povinnost, jež pro ni plyne z ustanovení čl. 82 odst. 1 jaz. nař., nikoli však aby tak učinila způsobem nezákonným. Nelze tedy právem mluvit o nějaké vadnosti řízení pro rozpor mezi nař. rozhodnutím a výměrem I. stolice v tomto směru.



Tvrdí-li pak stížnost, že splnění příkazu je pro st-lku neproveditelné, ježto nemůže dosáhnouti od majitele soukromé budovy, v níž starosta obce obstarává obec. záležitosti, svolení k tomu, aby budovu tu opatřila československým nápisem ve výměru úřadu I. stolice uvedeným, sluší poukázati na to, že žal. úřad naznačil v nař. rozhodnutí st-lce, jakou zákonnou cestou může příkazu vyhověti. Namítá-li pak stížnost proti tomu, že § 365 vš. obč. zák., na nějž žal. úřad poukázal, tvoří jen rámcový paragraf pro jednotlivé vyvlastňovací zákony a nedal by se proto s výsledkem použití, sluší k tomu poznamenati, že podle konstantní judikatury (sr. Boh. A 3591/24, 5945/26, 7371/28) ustanovení § 365 všeob. obč. zák. je přímo působivou normou.

### Č. 12.623.

**Pojišťovací právo: \* Nemocenská pojišťovna není oprávněna měniti za nezměněného skutkového stavu svůj pravoplatný výměr pojistnou povinnost podle zákona č. 221/1924 Sb. popírající.**

(Nález z 10. listopadu 1936 č. 16.070/36.)

V ě c: Alexis W. v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 22. ledna 1934 o sociálním pojištění.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonost.

D ů v o d y: Okr. nem. pojišťovna na Král. Vinohradech výměrem z 15. prosince 1928 rozhodla, že přihláška Alžběty N., zaměstnané prý u st-le jako posluhovačka, jež byla podána 1. října 1928, se zrušuje a prohlašuje za neplatnou.

Z tohoto výměru se st-l odvolal, odvolání však vzal před rozhodnutím zpět.

Výměrem ze 16. října 1930 oznámila okr. nem. pojišťovna na Král. Vinohradech st-li, že pojišťovací soud v Praze rozhodl rozsudkem z 5. června 1930, že Alžběta N. podléhala pojištění ve smyslu ustanovení § 2 zákona č. 221/1924 Sb., takže i pojišťovna, která 15. prosince 1928 rozhodla, že Alžběta N. pojištění nepodléhá, je nucena tímto novým výměrem rozhodnouti o pojistné povinnosti kladně, tím spíše, že pojišťovacím soudem byla pravoplatně odsouzena k zaplacení léčebného za Alžbětu N., ošetřovanou v roce 1928 a 1929 ve všeobecné nemocnici v Praze.

Dalším výměrem z 3. listopadu 1930 předepsala okr. nem. pojišťovna na Král. Vinohradech st-li za Alžbětu N. pojistné nemocenské, invalidní a starobní za dobu od 16. srpna 1926 do 24. února 1930.

Z obou těchto výměrů se st-l odvolal a uplatňoval mimo jiné, že o pojistné povinnosti Alžběty N. bylo rozhodnuto již výměrem pojišťovny z 15. prosince 1928, že výměr ten vešel v právní moc a nemůže proto pojišťovna proti st-li rozhodovati o pojistné povinnosti znovu a nemůže ani předpisovati pojistné.